

ОПТИМІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ ЗА ДОПОМОГОЮ ІНТЕГРОВАНИХ ПЛАТФОРМ УПРАВЛІННЯ

OPTIMIZATION OF PROJECT MANAGEMENT WITH THE HELP OF INTEGRATED MANAGEMENT PLATFORMS

Цифрові технології останніх десятиліть радикально змінили методи управління проектами, створюючи нові можливості для підвищення ефективності, прозорості та адаптивності процесів планування і контролю. Сучасні інтегровані платформи об'єднують інструменти для планування, моніторингу, звітності, управління ресурсами і комунікації, що відкриває нові перспективи для комплексного аналізу і своєчасного прийняття управлінських рішень. Однією з ключових переваг таких технологій є можливість адаптації під специфіку різних організацій і проектів, що дозволяє оптимізувати бізнес-процеси та підвищити продуктивність команд. Водночас впровадження інтегрованих платформ вимагає значних інвестицій, системної підготовки персоналу, а також зміни корпоративної культури управління. У контексті економіки цифрові платформи управління проектами розглядаються як інноваційний інструмент підвищення продуктивності праці, оптимізації витрат і забезпечення конкурентних переваг. У статті комплексно проаналізовано функціональні можливості сучасних інтегрованих платформ управління проектами, економічні аспекти їх впровадження.

Ключові слова: управління проектами, планування проектів, проектна діяльність, інтегровані платформи управління.

Digital technologies of recent decades have radically changed project management methods, creating new opportunities to improve the efficiency, transparency, and adaptability of planning and control processes. The implementation of integrated project management platforms ensures the centralization of functions that were previously scattered among various systems and tools. This approach facilitates not only the automation of routine operations but also the formation of a unified information space for teams implementing projects in complex and dynamic conditions. The idea of digital optimization of project management is primarily attractive because it allows for a significant reduction in time spent on coordination, increased planning accuracy, and decreased risks associated with the human factor. Modern integrated platforms combine tools for planning, monitoring, reporting, resource management, and communication, which opens new prospects for comprehensive analysis and timely managerial decision-making. One of the key advantages of such technologies is the ability to adapt to the specifics of different organizations and projects, allowing for the optimization of business processes and increased team productivity. At the same time, the implementation of integrated platforms requires significant investments, systematic staff training, and changes in corporate management culture. This necessitates a careful economic analysis of feasibility and the development of implementation methodologies considering the scale and nature of project activities. In the context of economics, digital project management platforms are considered an innovative tool for increasing labor productivity, optimizing costs, and ensuring competitive advantages. The analysis of costs and benefits of implementing such systems includes not only direct financial investments but also time and organizational resources that require adequate planning and management. The article comprehensively analyzes the functional capabilities of modern integrated project management platforms, the economic aspects of their implementation, and proposes a model for optimizing management processes based on the use of digital technologies.

Key words: project management, project planning, project activities, integrated management platforms.

УДК 65.012.4

DOI: <https://doi.org/10.32782/dees.17-70>

Семененко Ю.С.¹

доктор філософії (PhD),
старший викладач кафедри економічної
кібернетики та інформатики,
Західноукраїнський національний
університет

Semenenko Yuri

West Ukrainian National University

Постановка проблеми. Розглядаючи сучасні тенденції в управлінні проектами, виникає нагальна потреба вдосконалення методів планування та контролю через застосування інноваційних цифрових рішень. З моменту впровадження інтегрованих платформ управління проектами, ця сфера перетворилася на об'єкт активних досліджень і розвитку. Інтегровані платформи забезпечують нові можливості для автоматизації процесів, централізації інформації та підвищення ефективності реалізації проектної діяльності.

Сучасні цифрові технології в управлінні проектами приваблюють увагу не лише через здатність розв'язувати складні організаційні завдання, а й через свій вплив на оптимізацію бізнес-процесів та підвищення продуктивності команд. Впровадження таких платформ сприяє

покращенню точності планування, своєчасному прийняттю управлінських рішень та зниженню ризиків, пов'язаних із людським фактором. Для реалізації повного потенціалу цифрової трансформації управління проектами необхідно розробити методичні підходи, що враховують специфіку різних організацій та масштабів проектної діяльності.

Важливою є також збалансованість між перевагами впровадження інтегрованих платформ та витратами, пов'язаними з їх адаптацією, навчанням персоналу та зміною організаційної культури. Завданням даної роботи є аналіз функціональних і економічних аспектів інтегрованих платформ управління проектами та розробка моделі оптимізації процесів управління з використанням цифрових технологій.

¹ ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-8334-9766>

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Дослідженням використання інтегрованих систем управління займається велика кількість українських та іноземних вчених. Дмитро Карамішев та Вячеслав Дзюндзюк досліджують концепцію використання цифрових інструментів у післявоєнному відновленні України [1]. Ральф Мюллер та Дж. Родні Тернер досліджують різноманітні особливості управління проектами [2]. Проте питання оптимізації управління проектами за допомогою інтегрованих платформ управління залишається актуальним та потребує подальшого дослідження.

Мета статті: дослідити ефективність впровадження інтегрованих цифрових платформ в управління проектами, виявити їхні переваги та потенційні обмеження, а також визначити стратегії оптимального використання цих технологій з метою підвищення продуктивності, прозорості та адаптивності проектної діяльності в умовах цифрової трансформації.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Формування теорії та практики управління проектами відбувалося як відповідь на зростання складності господарської діяльності та потребу в упорядкованому виконанні завдань у межах обмежених ресурсів і часу. Традиційні підходи, що сформувалися в середині XX століття, ґрунтувалися на принципах планово-ієрархічного управління, де ключовими елементами були детальне попереднє планування, фіксовані етапи виконання та суворе дотримання розкладу. Управління розглядалося як лінійний процес, в якому кожна фаза логічно витікає з попередньої, а успіх залежить від мінімізації відхилень від початкового плану.

Історично методології такі як Waterfall, CPM та PERT (Program Evaluation and Review Technique) стали відповіддю на потреби великих інфраструктурних і технічних проєктів, де домінували чітко визначені цілі, стабільне середовище та передбачуваний розподіл ролей. Основна увага зосереджувалась на контролі строків, витрат і технічних характеристик. Водночас ці підходи виявляли значні недоліки в умовах високої динаміки зовнішнього середовища, зростання інноваційності та необхідності оперативного ухвалення рішень.

Починаючи з 1990-х років, розвиток інформаційних технологій та поява нових моделей бізнесу зумовили появу альтернативних управлінських підходів. Методології Agile, Scrum, Kanban та інші адаптивні системи змінили уявлення про проєкт як про статичну структуру. Вони надали перевагу гнучкості, швидкому зворотному зв'язку, інкрементальній розробці й тісній взаємодії з кінцевим користувачем. Управління стало процесом постійного коригування цілей і засобів, а не реалізацією фіксованого плану.

Зі зростанням складності цифрових екосистем і багаторівневих взаємозв'язків між учасниками

проєкту, відбулася трансформація самої сутності управління. Цифрові технології почали відігравати не допоміжну, а системоутворюючу роль. Інструменти управління перетворилися на платформи, що об'єднують команди, ресурси, дані та процеси в єдиному цифровому просторі. Цифровізація стала не просто технічним оновленням методів, а принциповою зміною парадигми управління.

Сучасні підходи базуються на інтеграції аналітики, автоматизованого моніторингу, хмарних технологій і штучного інтелекту. Роль керівника проєкту змістилася з координатора завдань на стратегічного фасилітатора змін, здатного управляти невизначеністю, крос-функціональними командами та інформаційними потоками. У такій моделі ключовим ресурсом стає не лише час чи бюджет, а й швидкість адаптації до змін і здатність приймати управлінські рішення в реальному часі.

Методологічні засади управління проектами є фундаментом, на якому будується система організації, координації та контролю над усіма етапами життєвого циклу проєкту. Вони визначають логіку, послідовність і глибину планування, а також підходи до реалізації проєктних завдань в умовах обмежених ресурсів, змінного середовища та множинності зацікавлених сторін. Упродовж десятиліть ці підходи зазнавали трансформацій відповідно до потреб економіки, характеру проектної діяльності й розвитку технологічних інструментів.

Початково планування базувалося на концепції раціональної декомпозиції, за якої проєкт поділявся на ієрархічну структуру задач. Такий підхід передбачав встановлення чіткої послідовності дій, визначення ресурсного забезпечення, формування розкладу та розподілу відповідальності. Він залишав обмежений простір для адаптації, однак був ефективним у стабільному середовищі з низьким рівнем невизначеності. Контроль реалізації здійснювався шляхом періодичного зіставлення фактичного стану з плановими показниками.

Поступово виникла необхідність у методологіях, що допускають гнучкість і швидку реакцію на зміну умов. У відповідь на це сформувалися підходи, орієнтовані на ітеративне планування. У таких моделях проєкт реалізується через послідовні цикли, кожен з яких завершується перевіркою результатів і прийняттям рішень щодо наступних дій. Перевага надається швидкому прототипуванню, залученню користувача на ранніх етапах та постійному уточненню цілей. Це дозволяє зменшити ризики та забезпечити релевантність результатів до запитів стейкхолдерів.

Окреме місце в методології проектного планування посідає концепція управління за результатами. У межах цього підходу акцент переноситься з виконання формальних завдань на досягнення конкретних цільових ефектів. Це вимагає чіткого

визначення очікуваних результатів, побудови системи індикаторів ефективності, а також впровадження механізмів зворотного зв'язку. Планування набуває стратегічного характеру і охоплює не лише технічну, але й організаційну, соціальну та економічну складову проєкту.

У реалізації проєктів важливу роль відіграє інструментальний рівень методології, що забезпечує технічну підтримку процесів. Вибір програмних платформ, методів візуалізації, аналітичних засобів та засобів комунікації значною мірою визначає якість управління. Цифрові інструменти дають змогу здійснювати планування в реальному часі, забезпечують прозорість дій, автоматизують звітність і дозволяють управляти ресурсами з урахуванням багатьох взаємопов'язаних змінних.

Методологічні підходи до планування та реалізації проєктів не є універсальними й незмінними. Їх вибір залежить від складності проєкту, контексту його реалізації, культури організації, а також від технологічної зрілості учасників. Ефективне управління потребує інтеграції раціональних структур з адаптивними механізмами, що дозволяє зберігати цілісність проєктного процесу навіть в умовах високої мінливості.

У межах систематизації цифрових рішень у сфері проєктного управління вирізняють кілька типів інтегрованих платформ, що різняться за структурною організацією, функціональним наповненням та галузевим призначенням (рис. 1). Типізація таких платформ базується на критеріях гнучкості архітектури, рівня автоматизації, здатності до інтеграції з корпоративними системами та ступеня орієнтації на користувача.

Інтегровані платформи управління проєктами – це складні цифрові рішення, що поєднують різні інструменти для підтримки повного життєвого циклу проєкту. Їхнє призначення полягає у створенні єдиного середовища, яке забезпечує узгоджене планування, моніторинг, контроль, комунікацію та аналіз даних у режимі реального

часу. Такий підхід дозволяє скоротити фрагментацію процесів і підвищити загальну ефективність управління.

Основними ознаками інтегрованих платформ є цілісність архітектури, взаємозв'язок модулів, централізований доступ до інформації, підтримка командної роботи та можливість масштабування залежно від розміру й складності проєктів. Їхня логіка побудована на синхронізації всіх функцій управління в єдиному інтерфейсі, що сприяє зменшенню часу на прийняття рішень і підвищенню точності контролю за ресурсами.

Першу категорію становлять універсальні платформи, які забезпечують базовий набір функцій для планування, моніторингу та управління ресурсами. Вони адаптовані до різних галузей і використовуються малими та середніми організаціями, що потребують стандартизованого підходу до реалізації проєктів без глибокої кастомізації. Платформи цієї групи, як правило, мають хмарну архітектуру, що спрощує доступ та впровадження.

До другої категорії належать галузеві рішення, які проєктуються з урахуванням специфіки певних сфер, таких як будівництво, інформаційні технології, машинобудування або охорона здоров'я. Вони інтегрують вузькопрофільні модулі для роботи з нормативними вимогами, спеціалізованими процесами та галузевими стандартами. Такі платформи зазвичай потребують глибокої первинної адаптації, але забезпечують вищу точність і ефективність у межах конкретної професійної практики.

Окрему групу становлять корпоративні інтегровані платформи, що тісно пов'язані з ERP-, CRM- або BI-системами організації. Їхня головна особливість – здатність до обробки великих обсягів даних у рамках мультипроєктного середовища, а також підтримка стратегічного управління портфелем проєктів. Такі рішення відзначаються високою складністю налаштування, потребою в спеціальній IT-інфраструктурі та серйозними інвестиційними витратами.

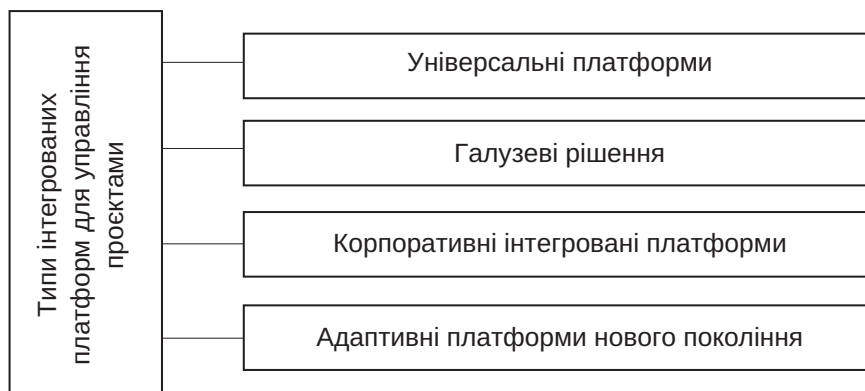

Рис. 1. Типи інтегрованих платформ для управління проєктами

Джерело: сформовано автором

Четверта категорія включає адаптивні платформи нового покоління, які поєднують можливості автоматизації, машинного навчання та аналітики в режимі реального часу. Вони орієнтовані на динамічне середовище та високий рівень невизначеності, забезпечуючи гнучке управління ризиками та безперервне вдосконалення процесів. Їхнє впровадження вимагає попередньої цифрової зрілості організації, однак у перспективі вони стають ключовим інструментом підвищення конкурентоспроможності.

Функціональні особливості інтегрованих платформ включають модулі для календарного планування, управління бюджетом, аналізу ризиків, взаємодії команд, ведення документації та звітності. Завдяки цьому забезпечується прозорість процесів і створюються умови для своєчасного втручання у разі відхилень від проєктного плану. Цифрова інтеграція функцій дозволяє сформувати безперервну інформаційну структуру, яка підтримує адаптивне та проактивне управління у складному середовищі реалізації проєктів.

Ефективність управління проєктами розглядають як здатність системи забезпечувати досягнення запланованих цілей у межах встановлених строків, бюджету та ресурсів. Теоретичні підходи до оцінки ефективності базуються на взаємозв'язку між якістю планування, контролю, комунікації та прийняття управлінських рішень. Відповідно до класичних теорій, управління проєктом як складною соціально-технічною системою вимагає балансування між обмеженнями часу, вартості, обсягу робіт і ризиками [9].

Оптимізація управління проєктами полягає у визначенні найкращих способів організації та координації процесів, які забезпечують максимальну продуктивність при мінімальних витратах. Сучасні методології оптимізації спираються на застосування цифрових інструментів, аналітики даних та моделей прийняття рішень, що дозволяє підвищити прозорість і адаптивність управлінських процесів. При цьому важливу роль відіграє інтеграція планування з системами моніторингу та управління ресурсами, що сприяє швидкому виявленню відхилень і коригуванню дій.

З теоретичної точки зору, ефективність проєктного управління є багатограним явищем, що охоплює не лише кількісні показники, а й якісні фактори – мотивацію учасників, комунікаційні канали, рівень інноваційності та організаційну культуру. Оптимізація передбачає системний підхід до аналізу цих компонентів із застосуванням методів системного моделювання, що дозволяє врахувати складність і динамічність проєктного середовища.

Важливо також враховувати вплив зовнішніх факторів, зокрема економічної кон'юнктури, технологічних змін і регуляторних вимог, які формують

контекст для прийняття управлінських рішень. У сукупності це визначає потребу в гнучких стратегічних моделях, які поєднують теоретичні знання з практичними інструментами оптимізації.

Світова наукова спільнота активно досліджує вплив цифрових технологій на трансформацію проєктного управління, звертаючи увагу на різні аспекти впровадження інтегрованих платформ і автоматизації процесів. У Європі особливий інтерес викликають питання стандартизації, безпеки даних та адаптації технологій до регіональних економічних і правових умов.

Аналітичні роботи відомих міжнародних інститутів підтверджують, що цифровізація підвищує продуктивність і якість управлінських рішень завдяки доступу до інформації в режимі реального часу, що полегшує контроль і прогнозування. При цьому наголошується на важливості поетапного впровадження технологій з урахуванням особливостей організаційної культури та рівня цифрової зрілості підприємств.

Дослідження європейських експертів фокусуються також на оцінці економічної ефективності цифрових платформ, вказуючи на потребу збалансованого підходу до інвестиційних витрат і довгострокових вигод. Важливим є аналіз ризиків, пов'язаних з кібербезпекою та змінами в управлінських моделях, що потребують адаптації кадрів і оновлення процесів.

Після визначення типів і функціональних особливостей інтегрованих платформ управління важливо розглянути сучасні тенденції їх цифровізації. Сьогодні цифрові рішення активно розвиваються у напрямку підвищення інтегрованості та автоматизації. Застосування хмарних технологій забезпечує гнучкий доступ до інформації та синхронізацію даних у режимі реального часу, що підсилює колаборацію між учасниками проєктів.

Впровадження штучного інтелекту та алгоритмів машинного навчання розширює можливості платформ, дозволяючи прогнозувати ризики, оптимізувати розподіл ресурсів і прискорювати прийняття управлінських рішень. Водночас зростає роль аналітики й візуалізації даних для своєчасного моніторингу ключових показників проєктної діяльності.

Значну увагу приділяють забезпеченню кібербезпеки, що стає одним із визначальних факторів вибору інтегрованих систем, особливо у великих організаціях з чутливою інформацією. Паралельно із технологічними новаціями, цифровізація супроводжується змінами в організаційних процесах, які вимагають підвищення цифрової компетентності персоналу.

Сучасні тенденції розвитку інтегрованих платформ спрямовані на підвищення адаптивності управління, зниження витрат часу на координацію та підвищення прозорості процесів. Це відкриває

нові можливості для оптимізації управлінських моделей і підвищення ефективності проєктної діяльності в різних сферах.

Сучасний ринок цифрових платформ управління проєктами характеризується широким спектром інструментів, які різняться за функціональністю, архітектурою та спрямованістю на різні типи проєктів. Серед найбільш розповсюджених систем варто виокремити Microsoft Project, Jira, Asana, Monday.com та ClickUp. Кожна з них має специфічні переваги, що робить їх придатними для різних організаційних потреб.

Microsoft Project відомий як класичне рішення, орієнтоване на комплексне планування та управління ресурсами. Його функціонал охоплює створення детальних графіків, розподіл навантаження і моніторинг прогресу, що робить його ефективним у великих проєктах із суворими часовими обмеженнями [4].

Jira здобула популярність у сфері розробки програмного забезпечення через гнучкість у налаштуванні робочих процесів і підтримку методологій Agile та Scrum. Ця платформа інтегрується з численними інструментами для кодування та тестування, що сприяє безперервному циклу розробки [5].

Asana вирізняється інтуїтивно зрозумілим інтерфейсом та орієнтацією на спільну роботу команд різного масштабу. Вона підтримує управління завданнями, комунікацію, а також надає аналітичні інструменти для відстеження продуктивності [6].

Monday.com характеризується гнучкістю у візуалізації процесів, що дозволяє адаптувати її під різні сфери діяльності. Платформа забезпечує можливості автоматизації рутинних операцій і дозволяє інтегруватися з численними додатками для підвищення ефективності [7].

ClickUp поєднує в собі функції планування, управління завданнями, документування та комунікації, пропонуючи універсальний інструмент, що підходить як для невеликих команд, так і для великих організацій. Вона підтримує кастомізацію робочих процесів і розширену аналітику [8].

Всі зазначені платформи мають спільну мету – оптимізувати процеси планування, координації та контролю проєктної діяльності, однак вибір конкретного інструменту залежить від специфіки проєкту, масштабу організації та необхідного функціоналу.

Впровадження інтегрованих платформ управління проєктами у бізнес-практику є важливим кроком на шляху цифрової трансформації організацій. В Україні цей процес набирає обертів, особливо у секторах ІТ, телекомунікацій та виробництва, де спостерігається активне запровадження таких рішень як Jira, Asana, та Microsoft Project.

В Європі досвід впровадження таких платформ відзначається більш системним підходом.

Тут акцент робиться не лише на технічні аспекти, а й на трансформацію організаційної культури та розвиток компетенцій співробітників. Успішне впровадження інтегрованих платформ супроводжується активним залученням користувачів до процесу налаштування систем, що дозволяє врахувати специфіку проєктної діяльності і уникнути опору змінам. Крім того, компанії застосовують поступове впровадження (пілотні проєкти), що допомагає адаптуватися до нових інструментів без значних перебоїв у роботі.

Впровадження інтегрованих платформ управління проєктами супроводжується певними проблемами, які можна умовно поділити на економічні, організаційні та технологічні.

Економічні проблеми включають значні початкові інвестиції, які потрібні для закупівлі ліцензій, налаштування системи, інтеграції з іншими корпоративними інформаційними ресурсами, а також навчання персоналу. Витрати часто перевищують очікувані бюджети, особливо для малих і середніх підприємств, що може стримувати рішення про впровадження.

Організаційні складнощі пов'язані з опором змінам серед співробітників та керівництва, недостатньою кваліфікацією персоналу для роботи з новими інструментами, а також необхідністю трансформації внутрішніх бізнес-процесів. Часто відсутність чіткої стратегії впровадження і недостатня комунікація призводять до неефективного використання платформи або навіть її відмови.

Технологічні виклики полягають у складностях інтеграції нових платформ із існуючими інформаційними системами, питаннях безпеки даних, масштабованості рішень та сумісності з різноманітними типами пристроїв.

Усвідомлення і системний підхід до подолання цих проблем є ключовим фактором успішної цифрової трансформації управління проєктами через інтегровані платформи.

Порівняльний аналіз цифрових платформ управління проєктами дозволяє виявити їхні ключові переваги, обмеження та відповідність різним бізнес-вимогам. Ефективність таких систем оцінюється за комплексом критеріїв, серед яких функціональна насиченість, зручність користування, інтеграційні можливості, адаптивність, а також вплив на продуктивність команд і оптимізацію бізнес-процесів.

Платформи, такі як Microsoft Project, характеризуються широкими можливостями планування та детального управління ресурсами, що робить їх ефективними для складних і масштабних проєктів із суворими дедлайнами. Водночас їхня складність може ускладнювати швидке навчання користувачів та впровадження в організаціях із низьким рівнем цифрової культури.

Інструменти на кшталт Jira та Asana відзначаються високою гнучкістю і підтримкою Agile-методологій, що сприяє швидкій адаптації під потреби команд, особливо в ІТ-сфері. Їхній функціонал орієнтований на колаборацію і прозорість процесів, що покращує комунікацію і прискорює прийняття рішень. Однак у деяких випадках обмежена підтримка управління ресурсами може стати перешкодою для масштабних проєктів.

Платформи типу Monday.com і ClickUp пропонують баланс між простотою використання та функціональністю, що забезпечує комфортну роботу для різних типів організацій. Вони дозволяють швидко адаптуватися до змін у проєктних вимогах та підтримують інтеграції з популярними сервісами, підвищуючи ефективність робочих процесів. Водночас відсутність глибокої спеціалізації для деяких галузей може знижувати їх привабливість для компаній з особливими потребами.

Вибір цифрової платформи для управління проєктами має базуватися на аналізі специфіки організації, масштабів та типів проєктів, а також на ресурсах для впровадження і підтримки системи. Найкращі результати досягаються при адаптації платформи під конкретні бізнес-процеси та активному залученні користувачів до налаштувань і вдосконалень.

Оцінювання економічної доцільності цифровізації управління проєктами потребує комплексного підходу, який враховує як прямі, так і опосередковані витрати та вигоди. До витрат зараховують витрати на ліцензування програмного забезпечення, налаштування та інтеграцію, підготовку персоналу й технічну підтримку. Непрямі витрати можуть включати тимчасове зниження продуктивності під час переходу, перебудову процесів і витрати на супровід змін.

Водночас вигоди цифровізації проявляються у підвищенні точності планування, скороченні часу виконання завдань, зменшенні кількості помилок, автоматизації рутинних процесів та покращенні комунікації. У довгостроковій перспективі інтегровані платформи дозволяють мінімізувати затрати, пов'язані з неефективним управлінням ресурсами, дублюванням функцій і затримками в реалізації проєктів.

Для обґрунтування доцільності впровадження цифрових платформ доцільно застосовувати формалізовані моделі оцінки ефективності. Найчастіше використовуються методи ROI, TCO та CBA, які дозволяють проаналізувати співвідношення витрат і вигод у динаміці.

Такі моделі враховують як короткотермінові ефекти, пов'язані з оперативними покращеннями, так і довготермінові, які охоплюють зростання ефективності управління, зменшення ризиків та стабільніше стратегічне планування. Ефективність інтегрованої платформи визначається також

здатністю знижувати транзакційні витрати й забезпечувати швидке масштабування рішень відповідно до зростання організації.

Не менш важливою є можливість гнучкого налаштування платформи без значних витрат на технічну підтримку. Критичним є рівень підтримки користувачів, доступність навчальних матеріалів і наявність відкритого ринку інтеграцій. У процесі вибору слід також враховувати стійкість постачальника платформи до ризиків і темпи оновлення продукту.

Інтеграція цифрових платформ позитивно впливає на продуктивність команд завдяки уніфікації процесів, прозорості завдань і скороченню часу на ухвалення рішень. Автоматизований облік, аналітика в реальному часі й централізований доступ до даних покращують якість управлінських рішень, знижуючи суб'єктивізм та забезпечуючи оперативну реакцію на відхилення.

Попри численні переваги, цифрова трансформація супроводжується низкою ризиків, які потребують системної оцінки. Економічні ризики пов'язані з перевищенням бюджетів впровадження або невиправданістю інвестицій. Організаційні ризики виникають унаслідок опору персоналу, неготовності до змін і недостатньої цифрової компетентності.

До технологічних загроз належать нестабільність роботи платформ, втрата даних, проблеми безпеки та обмежена масштабованість у разі зростання вимог. Ризики також посилюються за відсутності чіткого плану впровадження або при несумісності цифрового рішення з поточними процесами. Для мінімізації таких ризиків доцільно застосовувати стратегічне планування, етапне впровадження та регулярну оцінку ефективності.

Висновки. У ході дослідження з'ясовано, що трансформація підходів до управління проєктами відбувається під впливом цифровізації, яка змінює парадигму проєктної діяльності. Традиційні моделі з їхньою лінійністю та фрагментарністю поступаються місцем гнучким, адаптивним системам управління, інтегрованим у цифрові середовища. Перехід до цифрових рішень супроводжується розробкою нових методологічних підходів, що поєднують елементи класичних і гнучких стратегій планування, орієнтованих на високу варіативність умов і потреб сучасних організацій.

Розкрито концепт інтегрованих платформ управління як багатофункціональних систем, що поєднують планування, контроль, комунікацію й аналітику в єдиному інформаційному середовищі. Типізація таких платформ дозволила виділити інструменти для корпоративного, командного та мультипроєктного управління, з урахуванням їхньої функціональної насиченості та рівня адаптивності. Систематизовано їх ключові особливості, серед яких – автоматизація рутинних дій,

візуалізація даних, інтеграція з іншими цифровими системами й аналітична підтримка прийняття рішень.

На основі аналізу європейських та українських практик встановлено, що широке впровадження платформ – таких як Microsoft Project, Jira, Asana, Monday.com, ClickUp підвищує прозорість управлінських процесів, сприяє командній синергії й зменшує часові витрати на виконання операційних завдань. Водночас виявлено, що організації стикаються з низкою викликів, пов'язаних із витратами на впровадження, низькою цифровою готовністю персоналу, а також складнощами в адаптації платформ до специфіки внутрішніх процесів.

Оцінка економічної доцільності цифровізації управління проєктами засвідчила, що ефективне впровадження інтегрованих платформ потребує балансу між витратами на реалізацію та очікуваними вигодами. Моделі аналізу ефективності – зокрема ROI, TCO та CBA підтверджують, що при належному впровадженні цифрові інструменти сприяють оптимізації ресурсів, підвищенню якості управлінських рішень і загальному зростанню продуктивності. Визначено ризики цифрової трансформації, що зумовлюють потребу в поетапному впровадженні, навчанні персоналу та забезпеченні гнучкості обраної платформи.

Узагальнюючи результати, можна стверджувати, що інтегровані цифрові платформи становлять ключовий елемент сучасної проєктної діяльності. Їх впровадження є не лише інструментальним рішенням, а й стратегічною передумовою адаптації організації до умов цифрової економіки. Для досягнення максимального ефекту важливо враховувати як техніко-економічні, так і соціально-організаційні чинники, що впливають на результативність цифрових трансформацій.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Карамішев, Д., & Дзюндзюк, В. (2023). Цифрові сервіси як інструменти впровадження концепції "громадська участь 2.0" у повоєнне відновлення в Україні. *Актуальні проблеми державного управління*, 2(63), 84–98.
2. Müller R., Turner J. R. Matching the project manager's leadership style to project type. *International Journal of Project Management*. 2007. Vol. 25, no. 1. P. 21–32.
3. Семененко, Ю. (2023). Роль KPI та OKR в ефективності діяльності компанії. *Herald of Khmelnytskyi*

National University. Economic Sciences, 324(6), 227–235.

4. Microsoft Project reasons. URL: <https://www.microsoft.com/uk-ua/microsoft-365/project/project-management> (дата звернення: 23.05.2025)

5. Collaboration software for software, IT and business teams. Collaboration software for software, IT and business teams. URL: <https://www.atlassian.com/en> (дата звернення: 23.05.2025)

6. Manage your team's work, projects, & tasks online • Asana. Asana. URL: <https://asana.com/> (дата звернення: 27.05.2025)

7. monday.com Work Platform | Made For Work, Designed To Love. monday.com. URL: <https://monday.com/> (date of access: 21.05.2025)

8. ClickUp. ClickUp | The everything app for work. URL: <https://clickup.com/> (дата звернення: 23.05.2025)

9. Семененко, Ю. (2024). Хмарні технології як фактор підвищення ефективності діяльності компанії. *Herald of khmelnytskyi national university. economic sciences*, 334(5), 211–218.

REFERENCES:

1. Karamyshev, D., & Dziundzuk, V. (2023). Tsyfrovі servisy yak instrumenty vprovadzhennia kontseptsii "hromadska uchast 2.0" u povojenne vidnovlennia v Ukraini. *Aktualni problemy derzhavnoho upravlinnia*, 2(63), 84–98. [in Ukrainian]
2. Müller, R., & Turner, J. R. (2007). Matching the project manager's leadership style to project type. *International Journal of Project Management*, 25(1), 21–32. <https://doi.org/10.1016/j.ijproman.2006.04.003>
3. Semenenko, Y. (2023). Rol KPI ta OKR v efektyvnosti diialnosti kompanii. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, 324(6), 227–235. [in Ukrainian]
4. Microsoft. Microsoft Project reasons. <https://www.microsoft.com/uk-ua/microsoft-365/project/project-management> (accessed: 23.05.2025)
5. Atlassian. Collaboration software for software, IT and business teams. <https://www.atlassian.com/en> (accessed: 23.05.2025)
6. Asana. Manage your team's work, projects, & tasks online. <https://asana.com/> (accessed: 27.05.2025)
7. Monday.com. Work Platform | Made For Work, Designed To Love. <https://monday.com/> (accessed: 21.05.2025)
8. ClickUp. ClickUp | The everything app for work. <https://clickup.com/> (accessed: 23.05.2025)
9. Semenenko, Y. (2024). Khmarni tekhnolohii yak faktor pidvyshchennia efektyvnosti diialnosti kompanii. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, 334(5), 211–218. [in Ukrainian]